

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 27. S. Chrysostomus Episcopus Constantinopolitanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

est, prohibeantur. Ad Altare oratio semper ad Patrem dirigatur, & qui orationes transcribent, iis non utantur, nisi prius viris, se doctioribus, legendas dederint. In fine hujus Concilii Catalogus Sacrarum Scripturarum illi, quo hodie utimur, omnino conformis legitur.

Sæculum IV.
A C. 397.

c. 47.

§. XXVII.

S. Chrysostomus Episcopus Constantinopolitanus.

Brevi tempore post hoc Carthaginense Concilium Nectarium Episcopum Constantinopolitanum mors sustulit. Hanc Ecclesiam sexdecim annis rexerat, atque quinto Calendas Octobris, Cæsario, & Attico Consulibus, nempe 27. Sept. anno 397. vivere desit. Aliquamdiu de eligendo Successore deliberatum, non nulli nominabantur, aliqui ultro se ipsos offerebant; nempe Presbyteri, Palatii Cæsarei portam angustantes, quorum alii datis muneribus vota emebant, alii flebant genua coram populo, qui vecordem abjectionem indignatus, apud Cæsarem institit, ut virum Sacerdotio dignum quæreret. Evnuchus Eutropius, e cujus nutu Imperator Arcadius pendebat, aliquando in Orientis Provincias pro utilitate Cæsaris profectioe suscepta S. Joannis Chrysostomi merita nominavit.

Socr VI. c. 2.
Sozo. VIII.
c. 2.
Pallad.
Dial. p. 42.

Hist. Eccles. Tom. V.

G visse

Sæculum IV. visse cœperat, cumque viri fama toto Im-
A. C. 397. perio perferretur, unanimi populi, Cle-
 rique consensu, & approbante Impera-
 tore in urbis Episcopum electus est. Non
Sup. l. XIX.
n. 7. ignorabant vero Constantinopolitani,
 quam charus Joannes civibus Antioche-
 nis esset, ubi duodecim jam annis Pres-
 byteri functionibus vacabat, & quam pro-
 nus ad seditiones esset ille populus; ideo,
 suadente Eutropio, Imperator ad As-
 tærium Comitem Orientis scripsit, jubens,
 ut Joannem Presbyterum, nemine con-
 scio, ad se mitteret. Comes, accepta
 Epistola, Joannem tanquam in subito ne-
 gotio per suos rogat, ut in Ecclesiam pro-
 pe portam Romanam ad se veniret; ad-
 venientem in currum recipit, & equos
 diligenter impelli jubet usque ad locum,
 quem Bagras dicebant, ubi eum in ma-
 nus Evnuchi, alteriusque Ministri tradit,
 qui missi erant, ut Joannem Constanti-
 nopolim perducerent.

Ut majori solemnitate Joannis ordi-
 natio decoraretur, Imperator Concilium
 convocaverat, & præprimis Theophilum
 Alexandrinum, in suo Imperio primæ Se-
 dis Episcopum. (*) Theophilus Episco-
 pum

(*) En iterum rarum in Interprete Acatho-
 lico sinceritatis, & fidei exemplum! Hic Fleu-
 rius narrat, ab Imperatore Arcadio Theophilum
 Ale-

pum Constantinopolitanum constituere Sæculum IV.
A. C. 397.
cupiebat Isidorum Presbyterum, qui diu
vitam Monasticam in deserto Sceti du-
xerat, tunc autem Nosocomii Alexan-
drini Rectorem; præter alia non parva
merita, ferebatur etiam Theophilus erga
eum gratitudinis vinculo teneri, quod
olim commissum sibi negotium periculo-
sum, & arduum feliciter gessisset. Aje-
bant, in bello, a Tyranno Maximo moto,
Theophilum Isidoro munera, & Episto-
las commisisse ad ambos Imperii æmulos
Theodosium Imperatorem, & Maximum S. Chrysoft.
directas, atque iussisse, ut prius belli e-
ventum exspectaret, illi deinde dona, &
litteras traderet, qui vicisset; Isidorum
quidem iussa fuisse executum, at deinde
deprehensum, & Alexandriam fugere
coactum. Tali arte Theophili gratiam
iniisse dicebatur. Ubi S. Joannes Chry-
sostomus Constantinopolim advenit,
Theophilum, in discernenda hominum
G 2 Physio-

Alexandrinum, in suo Imperio primæ Sedis E-
piscopum, ad Concilium vocatum fuisse (bene
notandum, Arcadium non totum Imperium, sed
solum Orientem rexisse) Interpretes vocem rela-
tivam in *suo* Imperio mutat cum alia: in *toto*
Imperio; quare hoc? nempe ut Summum Pon-
tificem a Primatu deturbet palmari mendacio.
Præclarum sane suæ Ecclesiæ, qualiscunque illa
sit, defensorem!

Sæculum IV. Physiognomia peritissimum, haud vulgaris viri species, ex qua audacia, & singularis constantia elucebant, perterritus; hinc multo magis ejus Ordinationi repugnabat; sed tandem consensit compulsum, dum ei Eutropius libellos ostendit, Episcopis oblatos, quibus accusabatur, optionem faciens, ut ad has accusationes diluendas se pararet, aut in Electione aliorum Episcoporum votis accederet. Ergo tempori cessit, & Joannem 26. Febr. Honorio quarto, & Eutichiano Consulibus, seu anno 398. in Episcopum Constantinopolitanum ordinavit.

S. Chrysostomus in primo ad populum suum sermone, qui hodie non extat, de pugna Davidis contra Goliathum loquitur, promittitque proxime contra Anomeos dicere, & promisso stetit in secundo sermone, quem exorditur in hunc

Hom. contra Anom. Gr. to. 6. p. 434. Lat. to. 1. *Unam, & solam die ad vos locutus sum, jamque tanto vestri amore teneor, ac si inter vos nutritus essem! quod equidem non tam meae charitatis magnitudini tribuendum, quam quod vos maximo amore digni sitis; quis enim zeli vestri ardorem, charitatis sinceritatem, affectum in Pastores, & Doctores vestros, unionem, concordiamque inter vos ipsos non admiretur? hæc dotes omnium corda flectant necesse est, nisi Marpesia caute sint duriora. Hinc est, quod vos nibilo minus,*

nus, quam Ecclesiam, in qua natus sum, Sæculum IV. diligam, in qua nutritus, & educatus A. C. 398. sum! Ecclesia illa vestra soror est, id enim actuum vestrorum conformitas demonstrat. Si Antiochena Ecclesia antiquitate præcedit, vestra tamen fidei ardore præstat? ibi plures numerantur, & concio frequentior est, hic vero plus patientiæ, & Christianæ fortitudinis invenitur! undique lupi vos circumstant, nec tamen ideo grex minuitur, sævæ tempestati, & hæresis grassanti flammæ viriliter resistitis! Verum omnino erat, quamvis Anomeis, aliisque Arianis publice Constantinopoli convenire non liceret, iis tamen hominibus Regionem fuisse impletam, etsi de Marcionitis, Manichæis, & Valentinianis nihil dicatur, quos simul in hoc sermone S. Joannes aggreditur.

§. XXVIII.

Leges pro Ecclesia.

Quanta Hæreticorum Constantinopoli ^{L. 30. 31. 32.} fuerit contumacia, ex legum mul- ^{33. 34. Cod.} titudine, quæ ad eos reprimendos ferri ^{Theod. de hæc.} debuerunt,prehenditur. Omissis illis, quæ superioribus annis latæ sunt, tres habemus de anno 396. unam de anno 397. & unam de 398. quæ partim contra Hæreticos generatim, partim contra Eunomianos, & Apollinaristas emanarunt.